

og derfor have vi tilladt os at stille vort Vædringsforslag. Som ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, have vi faaet Tanken til første Stille ved et Forslag, som er stillet her i Tinget tidligere af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgfreds (Harald Jensen), og for hvilket det ærede Medlem fra Ribe (Vust), i Aar er Ordfører. Derfra have vi faaet Tanken til den Del af vort Vædringsforslag, som angaar en Nedsættelse af Panteattesterne til Laan i Husmands-Kreditforeningerne, og da vi have ment, at den Afgift, der er Tale om, paa langt nær ikke kompenserer det, der vil komme ind, hvis Loddernes Antal forøges med 15,000, saa have vi tilladt os at medtage en anden Afgift, som i Birteligheden er meget generende for Smaafolk, idet vi have foreslaaet tilføjet: „Endvidere ere fra samme Dato Lejekontrakter om Beboelseslejligheder i Kjøbenhavn til aarlig Leje ikke over 200 Kr., i Købstæderne og købstadlige Distrikter, derunder Frederiksberg, Utterslev, Brønshøj, Sundbyerne, Nørre-Sundby og Søbjerg, til aarlig Leje ikke over 125 Kr. og paa Landet Kontrakter om Leje af Beboelsesrum og Lejehuse til aarlig Leje ikke over 75 Kr. samt Opsigelser af saadanne Lejekontrakter stempelrie“. Det er jo en bekendt Sag, at ved Leje af faste Ejendomme kapitalheres Lejen med det femdobbelte, saaledes at Stempelafgiften i Forhold til den Leje, der er Tale om ved 1= og 2-Værelser Lejligheder, er en ret betydelig Ydelse. Af de fleste Lejligheder paa 1 og 2 Værelser svares der her i Byen 12—15 Kr., i enkelte Tilfælde 16 Kr. om Maaned, og paa Landet vil vistnok 75 Kr. af Huse paa indtil 3 Stp. Land svare til den almindelige Leje. Disse Afgifter ere i Birteligheden meget generende for fattigfolk, og det naturligvis af to Grunde. Hvis der er noget, der mere end at staffe Jøden trykker den fattige Mand, er det at staffe Husleje til Leje, idet der jo i Almindelighed ikke er mere tilovers end det, der skal være til Lejen, og de 1—2 Kr., der maa erlægges i Form af Stempel, er en ret generende Afgift. Men dernæst er der ingen, der i Birteligheden flytter saa hyppig som fattige Folk, særlig i Købstæderne. De Folk, som bebo 1= og 2-Værelser Lejligheder, flytte af

faa Arbejde et andet Sted, i et andet Bykvarter eller paa en anden Fabrik og ønske at være i Nærheden af den, dels maaske fordi de haabe, at de kunne leje Værelser i nybyggede Huse 1 Kr. eller 50 Øre billigere om Maaned, fordi de ere de første, der flytte ind. Mange af den Slags Motiver bevirke, at de Folk mange Gange flytte 2—3 Gange om Aaret, og det bevirker, at den Afgift, her er Tale om, ofte her i Byen kan blive 5—6 Kr. om Aaret. Paa Landet, hvor Flytningerne naturligvis ikke ere saa hyppige, betyde Ydelserne naturligvis saa meget mindre, men ogsaa der er det en Ydelse af den Art, som den gamle Stempelafgift paa Studsmaalshøger, som kun var til Gene for Befolkningen, og som der ikke er nogen Anledning til at beholde. Vi have derfor for Landets Vedkommende stillet det samme Forslag, som altsaa vil komme til at angaa de fleste Lejekontrakter for Jndersters Vedkommende og Opsigelse af dem og Kontrakter for de fleste Lejehusmænd, som have 2—3 Stp. Land. Vi have ment, at det var Ydelse, hvis Ettergivelse i Birteligheden vil komme den mindre Mand til Gode og som vil føles som en daglig Vættelse i Købstæderne og af enhver, der skal erhverve Laan eller flytte ind i et Smule Hus. Vi have derefter ment, at der var Anledning til, naar Statskassen skulde have en Forøgelse af sine Indtægter ved Klasselotteriet, saa at anvende disse Penge, som komme ind paa den Maade, som er angivet i vort Vædringsforslag. Jeg er i og for sig en Modstander af Klasselotteriet; men jeg vil sige, at hvis Forholdene var det, at det var muligt at sætte Lovforslaget igennem med Afstæffelsen af disse generende Afgifter, vilde jeg gaa med til at stemme for det i dets oprindelige Skikkelse. Det er jo ganske umuligt, blandt andet paa Grund af den Hurtighed, hvormed Sagerne her gennemføres i den sidste Tid, og fordi Lovforslaget først er kommet frem i den allerførste Tid, at saa samlet nogle Tal angaaende disse Forhold; men jeg tænker mig ikke, at de Ydelse, her er Tale om, væsentlig ville overstige den Indtægtsforøgelse, Statskassen vil indvinde ved Klasselotteriets Forøgelse, saaledes som den vil blive i alt Fald efter det oprindelige Lovforslag. Jeg er endog tilbøjelig til at an-